

Sygn. akt V RC 406/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w W. w Wydziale V Rodzinnym i Nieletnich

W składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Władzińska

Protokolant: Paweł Wrzesiń

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 roku w Warszawie

sprawy z powództwa małoletniego M. M.

reprezentowanego przez matkę S. Ż.

przeciwko J. M.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2007 roku w sprawie sygn. akt VI C 2500/06 od pozwanego J. M. na rzecz małoletniego syna M. M. z kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie do kwoty po 850 (osiemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki S. Ż. do 10-go dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 28 kwietnia 2014 roku;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. nakazuje pobrać od pozwanego J. M. na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu;
4. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 28 kwietnia 2014 roku S. Ż. w imieniu małoletniego powoda M. M. złożyła pozew o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy z dnia 17 kwietnia 2007 roku, sygn. akt VI C 2500/06 od pozwanego J. M. z kwoty po 600 zł do kwoty po 1.395 zł miesięcznie, płatnych na konto matki S. Ż., jako ustawowego przedstawiciela małoletniego, do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (pozew k.2).

Na terminie rozprawy w dniu 26 marca 2015 roku pełnomocnik przedstawicielki ustawowej S. Ż., poparł powództwo, zaś pozwany J. M. uznał powództwo do kwoty 650 zł, a w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa (protokół k.117-118).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód M. M., ur. (...) jest synem J. M. oraz S. Ż. (dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k.9).

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2007 roku Sąd Okręgowy w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy, w sprawie o sygn. akt VI C 2500/06, rozwiązał przez rozwód związek małżeński rodziców małoletniego powoda bez orzekania o winie.

W punkcie II wyroku powierzono władzę rodzicielską nad małoletnim obojgu rodzicom, ustalając, że miejscem zamieszkania M. M. będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki.

W punkcie III wyroku obciążono kosztami utrzymania małoletniego powoda oboje rodziców, ustalając udział ojca – J. M. na kwotę 600 zł miesięcznie na rzecz M. M., płatne do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniego S. Ż., z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (dowód: odpis wyroku: k.7-8).

W dacie ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym małoletni miał 3 lata, był zgłoszony do rekrutacji do przedszkola. Jego koszt utrzymania stanowił kwotę ok. 1150 zł, w tym 250 zł wyżywienie, 400 zł opieka (sprawowana przez babcię macierzystą), 200 zł odzież, 45 zł kosmetyki, 20 zł place zabaw, ok. 200 zł wyjazdy wakacyjne (dowód: zeznania S. Ż. k.77-78).

Małoletni M. M. ma obecnie 10 lat, uczęszcza do piątej klasy szkoły podstawowej. Małoletni nie cierpi na żadną chorobę przewlekłą i nie przyjmuje stale lekarstw, jednak cierpi na częste zapalenia krtani – wówczas koszt lekarstw wynosi 40 zł.

Usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniego powoda stanowi kwotę ok. 1650 zł miesięcznie, w tym 700 zł wyżywienie, 100 zł karate, 100 zł kieszonkowe, 12,50 zł komitet rodzicielski i ubezpieczenie (150 zł rocznie), 35 zł wyjścia i wycieczki szkolne, 43 zł zielona szkoła (520 zł raz w roku), 25 zł środki czystości, 300 zł odzież, 40 zł lekarstwa, 200 zł udział w opłatach mieszkaniowych, 200 zł wyjazdy wakacyjne, 100 zł wyjazdy zimowe (dowód: potwierdzenia przelewów k.15-19, zeznania S. Ż. k.117-118).

W trakcie postępowania o rozwód w 2007 roku S. M. prowadziła działalność gospodarczą, polegającej na kupnie-sprzedaży przez Internet, z czego osiągała dochód w kwocie 2.000-2.500 zł miesięcznie. Ponościła połowę kosztów utrzymania mieszkania zajmowanego wspólnie z J. M., tj. 500 zł.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda – S. Ż. ma obecnie 39 lat, z wykształcenia jest ekonomistą. Jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę w dwóch przedsiębiorstwach, w wymiarze ¼ etatu jako projektant biżuterii i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 420 zł brutto, a także w wymiarze ¾ etatu jako pracownik administracyjno-biurowy i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1260 zł brutto. Obecnie jednak S. Ż. korzysta z zasiłku macierzyńskiego do grudnia 2015 roku (dowód: zaświadczenie o zarobkach k. 48, zeznania S. Ż. k.117-118).

W 2013 roku S. M. uzyskała dochód w kwocie ok. 2.806 zł, tj. ok. 233 zł miesięcznie (dowód: rozliczenie PIT za 2013 rok k. 50-56).

S. Ż. mieszka we własnym mieszkaniu, wspólnie z małoletnim powodem M. M. oraz obecnym mężem i wspólną 3-miesięczną córką. Koszt utrzymania mieszkania stanowi kwotę ok. 800 zł, w tym 400 zł czynsz, 33 zł woda (dopłata 400 zł rocznie), 233 zł prąd (1400 zł za pół roku), 80 zł telewizja, 60 zł Internet (dowód: zeznania S. Ż. k.117-118).

Pozwany J. M. ma obecnie 41 lat, jest z wykształcenia ekonomistą.

Podczas sprawy rozwodowej pozwany zatrudniony był na umowę o pracę w (...) E. W. jako specjalista ds. reklamy w wymiarze ½ etatu, osiągając wynagrodzenie brutto w wysokości 468 zł miesięcznie. J. M. był wówczas właścicielem dwóch samochodów z 2000 r. oraz z 2004 r. oraz oszczędności w kwocie ok. 115.000 zł oraz otrzymał spadek – mieszkanie, które sprzedał za cenę 200.000 zł. Był jednocześnie zobowiązany do spłacenia udziału S. Ż. w majątku wspólnym (dowód: zeznania J. M. k.76-79).

J. M. w marcu 2014 roku z powodu nierentowności, zakończył działalność gospodarczą, którą prowadził od 2008 roku. Od kwietnia 2014 roku do 20 stycznia 2015 roku pozwany był bezrobotny. Od 20 stycznia 2015 roku pozwany rozpoczął świadczenie usług na podstawie umowy cywilnoprawnej – umowy agencyjnej, z której osiągnie wynagrodzenie w wysokości 10% od podpisanej w imieniu zleceniodawcy umowy. Pozwany przewiduje, że może osiągać z tytułu zawartej umowy agencyjnej przychody w wysokości ok. 1.500 zł miesięcznie (dowód: zaświadczenia k.39, 112, umowa agencyjna k.113, zeznania J. M. k.118).

Pozwany mieszka z obecną żoną i jej synem w wynajętym mieszkaniu. Ponoszą wspólnie koszty utrzymania mieszkania w kwocie ok. 2.000 zł miesięcznie. Na własne utrzymanie pozwany przeznaczają miesięcznie ok. 300-400 zł, na co składa się koszt wyżywienia i paliwa – 100 zł (dowód: zeznania J. M. k.118).

Pozwany utrzymuje kontakt z synem, spotyka się z nim ok. raz w tygodniu. Do czasu wytoczenia przez S. Ż. powództwa o podwyższenie alimentów płacił alimenty regularnie, obecnie z opóźnieniem ok. 20-dniowym (dowód: potwierdzenia przelewów k.10-12, zeznania S. Ż. k.117-118, J. M. k.118).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie przywołanych powyżej dowodów w postaci dokumentów załączonych do akt niniejszego postępowania oraz zeznań stron S. Ż. i J. M..

Sąd nie wziął pod uwagę załączonych do akt paragonów (k.20-33). Paragony fiskalne nie są dowodami. Nie stanowią one informacji, kto kupował dane produkty i czyje potrzeby one zaspokoiły. Świadczą jedynie o tym, co zostało zakupione.

W ocenie Sądu niektóre z przedstawionych przez przedstawicielkę kosztów utrzymania syna są zawyżone, tj. wyżywienie i odzież. W sytuacji finansowej, w jakiej znajduje się obecnie S. Ż., koszt odzieży dla syna w kwocie 400 zł miesięcznie jest zawyżony, Sąd uznał więc, że kwota ta nie przekracza 300 zł miesięcznie. Z doświadczenia życiowego wynika zaś, że koszt wyżywienia dla 10-letniego chłopca nie stanowi kwoty 900 zł miesięcznie, a maksymalnie ok. 700 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o podwyższenie alimentów zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania wysokości świadczeń alimentacyjnych. Zawsze jednak dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz ochronę jego osoby i majątku.

W przedmiotowej sprawie Sąd zobowiązany był do ustalenia, czy od ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym pozwanego J. M. wobec małoletniego zaszła istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby zmianę wysokości ustalonych alimentów. Od wydania wyroku minęło niespełna 8 lat. W tym okresie uległy zmianie potrzeby małoletniego powoda, który obecnie uczęszcza do szkoły podstawowej.

Z treści art. 135 § 1 k.r.o. wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W doktrynie prawa cywilnego przyjmuje się, iż potrzeby uprawnionego obejmują wszystko to, co jest niezbędne dla jego utrzymania, nie tylko w sensie potrzeb fizycznych (wyżywienie, mieszkanie, odzież), ale też i duchowych (kulturalnych). Ponadto przyjmuje się, że dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy,

gdy żyje z nimi we wspólnocie, jak i poza tą wspólnotą (najczęściej tylko z jednym z rodziców – orzeczenie SN z dnia 5 stycznia 1956 roku, OSNC 1957, poz. 74).

Możliwości zarobkowe podlegają ocenie sądu zarówno co do pozwanego, jak i do przedstawicielki ustawowej, na której również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec dzieci, chociaż nie jest on określany kwotowo.

W ocenie Sądu zmiana sytuacji małoletniego powoda, polegająca w głównej mierze na dorastaniu i zmianie faktycznych potrzeb, uzasadnia podwyższenie alimentów, zasądzonych wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2007 roku.

Zdaniem Sądu, żądana przez S. Ż. kwota alimentów – 1.395 zł jest jednak znacznie zawyżona. Sąd ustalił, że usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniego M. M. stanowi kwotę ok. 1650 zł, zatem żądna kwota stanowi prawie całość miesięcznych wydatków na utrzymanie małoletniego powoda. W przedmiotowej sprawie nie ma podstaw, aby obciążyć pozwanego całkowitym kosztem utrzymania syna, gdyż oboje rodzice zobowiązani się do ponoszenia kosztów utrzymania małoletniego dziecka.

Stwierdzić należy, że możliwości finansowe i majątkowe pozwanego nie pozwalają na uwzględnienie żądania pozwu w większym stopniu niż w kwocie po 850 zł miesięcznie. Pozwany od stycznia 2015 roku podjął nową pracę, na podstawie umowy agencyjnej. Mając powyższe na względzie, zdaniem Sądu kwota 850 zł miesięcznie alimentów na rzecz syna jest maksymalną kwotą, która znajduje się w możliwościach pozwanego.

W świetle przedstawionych powyżej dokumentów, na podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o. Sąd podwyższył alimenty na rzecz małoletniego M. M. zasądzone od pozwanego J. M. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy z dnia 17 kwietnia 2007 roku, sygn. akt VI C 2500/06 z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 850 zł miesięcznie, płatne do rąk matki S. Ż. do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 28 kwietnia 2014 roku, tj. od dnia wniesienia powództwa, ponieważ w ocenie Sądu istniały wówczas przesłanki do podwyższenia alimentów.

Na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w zakresie pkt I rygor natychmiastowej wykonalności.